

Πρέπει με κάθε τρόπο να ξέρουν τις βιολογικές διαφορές που τους χωρίζουν, τον βιολογικό μηχανισμό που καθορίζει τις σκέψεις τους και τις πράξεις τους. Όταν το κατορθώσουν αυτό, μπορούν να κάνουν τη σύζυγό τους έναν ειλικρινή φίλο του υψίστου...

...Αλλά τα πράγματα δεν είναι διόλου άκατορθωτα. Χρειάζεται λίγη ικανότητα, λίγη καλή θέληση και λίγη... εξιτινάδα. Οι σύζυγοι πρέπει με κάθε τρόπο να διατηρούν την ατιμωσύμωρα και το πνεύμα που είχαν όταν ήταν ερωτευμένοι. Αυτό είναι το μεγάλο μυστικό της εγγύτητας, αφού δεν τους χωρίζει καμιά απ' εκείνες τις διαφορές που σας άγγερα.

—Γιά τη θεωρία σας όσπότε, δεν μου κάνετε καθόλου λόγο, είπα στον δόκτορα Χίρσφελντ, γιά ν' άκουσω νά μου άπάντησθ ό ίδιος τίς τόσο πρωτότυπες ιδέες του, που έχουν άναστατώσει τον έπιστημονικό κόσμο της Εγγύτης. Γιατί θά ξέρετε ίσως, ότι ο Γερμανός σφός έπιστημολόγος, ότι δεν υπάχουν ούτε άνδρες, ούτε γυναίκες, που άντηνουν 100.000 από φύλο τους! Κάθε άνδρας έχει μέσα του κάτι το γυναικείο, όπως και κάθε γυναίκα έχει κάτι το άνδρικό.

—Τι θέλετε νά σας πω; μου άπάντησε ό δόκτορας Χίρσφελντ. Πρωτότυπα άξιόλογα, ότι αν ένας άνδρας θέλει πραγματικά νά καταλάβη μιá γυναίκα, πρέπει ν' άνακαλύψη τή γυναικεία στοιχεία που κρύβει μέσα του. Το ίδιο πρέπει νά κάνει και μιá γυναίκα: αν θέλει νά καταλάβη έναν άνδρα, πρέπει νά βρη ό τι άνδρικό υπάχρει μέσα της. Μόνο μ' αυτό τον τρόπο μπορούν νά περιφορέσει τις σεξουαλικές διαφορές κ' έκείνη την περιεργη έγθρα που υπάχρει μεταξύ των δύο φύλων και που δεν θά λείψη ποτέ. Δεν πρέπει λοιπόν νά ξεχνάμε, ότι είμαστε γνάθ των αντέρων μας και κόρες των πατέρων μας και ότι έχουμε μέσα μας κάτι από την ερωτική ιδιοσυγκρασία και των δύο.

Αλλά τά λόγια του δόκτορος Μάρκονος Χίρσφελντ, όπως βλέπετε, μας δίνουν μιá γενική ένδεα της έπιστήμης του γάμου και μας έξυχνούν το «φαινόμενο» του έρωτος. Όσοις όμως τόσα θέλει νά πρη και... άνοητα μαθήματα, δεν έχει παρά νά έπισκεφθ το «Ίνστιτούτο του Έρωτος» στο Βερολίνο. ΤΙΤΑ-ΥΝΑ

ΤΑ ΕΣΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Η μ ι κ ρ ο δ % α.—Μισιά, τί ήταν ή Εύα; Η μ η τ ε ρ α.—Όχι, γάμου ένα άγριο βλεμμα στον άντρα της.—Μιά γυναίκα που δεν είχε κ' αυτή φόρμα νά βρη έξω!...

Ε κ ε ι ν ο ς.—Μά γιατί έπιμένεις νά μου μιλάς άκόμα στον πλθθονικό; Μου λες πάντοτε: «Σας αγαλώ!»

Ε κ ε ι ν η.—Άλλά, γέλε μου... δεν είσαι ό μόνος!

Σέ μιá συναναστροφή γνότος λόγος γιά το περιεργό φαινόμενο της ήχους.

—Υπάχρει, έλεγε ένας, στην Άφρική μιá χαράδρα, στην όποια ή φωνή του ανθρώπου έπαναλαμβάνεται έξαπό το πάχος των τοιχωμάτων.

—Αυτό δεν είναι τίποτε, άπάντησε ένας άλλος. Έγώ έξω ένα μέρας στο σύνορα της Θράκης, έδον φωνάζει από το έλληνο-έδαφος «Καλήμέρα» κ' ό αντίπαλος σου άπανταίς τοιγμά «Σαλαματιζώφισον!».

Ο γ α σ ά π η ς.—Μά τί κατάστασηεις είν' αυτή; Πότε «δεν είπ' έδώ έ κείνος», πότε «είπαι ή κοίμα»; Μά, τέλος πάντων, πώς πληρώνει έδώ μέσα;

Η ύ π η ρ έ τ ρ α.—Νά σας πω την άλήθεια, έδώ... δεν πληρώνει κανένας!...

Η μοντέρνες ύπνότερες. Η κ υ ρ ί α.—Κι' αν έπιτρέπεται, γιατί άφήσατε τ' άρεντικά, που δουλεύατε πριν;

Η ν ε α ύ π η ρ έ τ ρ α.—Κι' αν έπιτρέπεται, γιατί δινόζατε την ύπνότερία που είχατε;

Η μητέρα προς τον πνευματή Νίκο: —Έλα, παιδί μου, είνε όσα νά κοιμηθής. Πήγανε νά πής καλή νύχτα στην γκουβερνάντα σου και φίλησέ την.

—Α, δεν πάω, μαμά!... Πήγε κ' ό μπαμπάς χθές νά τη φίληση και τού άπτραψε ένα μπατίσο!...

Μεταξύ φίλων: —Είσαι άτελεισία, Πέτρο... Βρομάς σφόδρα!

—Α, γιά νά σου πω... Σούνα καμιά φορά έγώ τίποτε γιά τ' άρώματα που βάζεις;

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Οι κίνδυνος των χειρουργών. Η στυφή και τα μικρότά της. Τι απέδειξε μια χημική εξέταση. Το «δηλητήριο του κέπου». Πώς φθείρεται ο οργανισμός μας. Η ταχύτης της γκαμηλας, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Όταν ό κορμός που σας ξινίζει σας κόψει έξω, χωρίς νά το θέλη, παίρνει άμέσως ένα κομματάκι στήνη και σας τοίθει μ' αυτό το κόρημο, γιά νά σταματήσθ το αίμα.

Μέ έλαφροτάτη δέ συνείδηση, είνε έτοιμος νά χρησιμοποιήσθ τή στήνη αυτή και σ' άλλον πειλάτη, σέ παρομοία περίπτωση.

Ποιάς θύως θά φανταζόταν, ότι αυτή ή «στυφότητα λίθου», όπως λέγεται ή στήνη, είνε έστια χιλιάδων μικροβίων;

Ό ματρός Ρεβλίντσο πήρε τελευταία από τον κορμό του ένα τέτοιο κομμάτι στήνης, χρησιμοποιήθηκε από δύο μωρών, και την έβαλε σέ 50 γραμμάς άποσταξιμένου νερού επί 10 λεπτά της ώρας. Άπ' εκεί πού την έβαλε άλλη τόση ώρα σ' άλλο άποσταξιμένο νερό. Παρατήρησε δέ ζωότιμα, ότι ή στήνη είχε αφήσει στο πρώτο νερό 68.250 μικρόβια και στο δεύτερο άλλες 59.150! Μεταξύ των μικροβίων αυτών άφθονότες ο σταφυλόκοκκος, το μικρόβιο της φλεγμονής και μενεγγίον και το μικρόβιο της ριτίσεως.

Το πείραμα δηλοδύη του Ρεβλίντσο άπέδειξε πόσο επικίνδυνη είνε ή στήνη των κορμών, ή όποια θεωρείται άνοσηλη. Ό ματρός Ρεβλίντσο γράφει σχετικάς, ότι ό κορμός πρέπει νά χρησιμοποιούν μικρές παστιλές καθαρές στήνης, μιά γιά κάθε πειλάτη.

Είνε άποδεδειγμένο, ότι συνείδηση ύπερβολικής θλίψεως ή ύπερκοπώσεως, παρονομα μέσα στον οργανισμό μας φορημένα δηλητήρια, άχορος έπιβλαβή στην κανονική του λειτουργία.

Γι' αυτό, όταν κοιμηθήτε πολύ από πνευματική ή χηρωναλική έγχασια, σας νά μάτια σας κλείσουν βαρεία και το νευρικό σας σύστημα είνε άποδύνη νά σας ύπνότεσει, πρέπει νά διακόψετε άμέσως τή δουλειά σας και νά κοιμηθήτε. Τη στιγμή ένδύη έχουν αποσπορευθεί μέσα στο αίμα σας δηλητήρια δηλητήρια, τά όποια πρέπει νά έξουδερευοθούν με την άνάπαυ.

Οι Έτολοι ματρός Μαρξόσι και Μόσσο γράφουν σχετικάς, ότι αν γίνων ένέσεις αίματος ζώων ύπερβολικά κορυφωμένων σέ άλλο ζώο έντελώς έξουόρωστο και σφοδρικό, θά παρατηρηθούν στο τελευταίο αυτό όλα τά συμπτώματα της κοπώσεως.

Ό καθηγητής Βενδέος έκανε έξ άλλων χημική άνάλυση του αίματος ανθρώπων κορυφωμένων από συνεχή και πολλώρη δουλειά και βρήκε, ότι το «δηλητήριο του κότους» είνε παραλήρημα με το γνωστό φυσικό δηλητήριο «κουράδα», μέσα στο όποιο οι Ένδοι βάζουν τά βέλη τους. Τό δηλητήριο αυτό είνε δεσποτικό και βγαίνει από ένα φυτό που άνηκει στην οικογένεια των στούχνων.

Όταν λοιπόν σχηματισθ το «δηλητήριο του κότους» μέσα στον οργανισμό, προσβάλλει άμέσως και παρύνη την ένέγεια των νευρητών νεύρων, καθώς και του άναπνευστικού συστήματος. Δεν είνε δέ σπάνιο φαινόμενο της κληθροκλής συσφορώσεως τέτοιου δηλητηρίου στο άρτηριακό σύστημα, ώστε νά κλείθη και ό θάνατος.

Συνήθως, ή συνεχής έξκορσις του «δηλητηρίου του κότους» φθείρεται τά όργανα, προσβάλλοντας άπ' εσθής τά κύτταρα και καταστρέφοντας σιγά-σιγά όλον τον οργανισμό.

Η γκαμήλα έχει χαρακτηρίσθ ως ό «αποηρόδωμος» της έρήμων. Ό χαρακτηρισμός αυτός μπορεί νάμα επιτηγής, δσον άσφρα την άνοχη του ζώου στις έπιπνοες διαδρομές διά μέσων των άνύδρων έντάσεων της έρήμου, όχι θίως και γιά την ταχύτητα του. Γιατί είνε έξκορβούμενο ότι ή γκαμήλα δεν μπορεί ν' άναπτύξη ταχύτητα μεγαλύτερη των δόδεκα χιλιομέτρων την ώρα, κ' αυτή μόνα γιά δύο ώρες.

Η παράδοσις λέει, ότι ή γκαμήλα μετέφερε με τέτοια τηδύματα τον Μωάμεθ σ' την Ίερουσαλήμη στή Μέκκα. Οι γκαμηλάδες θίως βεβαίωνουν, ότι όταν άναγκάζουν την γκαμήλα νά τρέξη περισσότερο από κείνο που μπορεί, γονατίζει άμέσως και πεθαίνει επί τόπου.

Υπάχουν σέ διάφορες χώρες περπατές, που όχι μόνον ή καταγίδες, αλλά και ή άπλές βοσχές είνε άγνωστες.

Η περιούξις αυτές βρίσκονται στη Φινλανδία, στην Ίσλανδία, στη βόρειο Σιβηρία, στο άνατολικό Τουρκμεστάν, στη Νέα Ζηιλία και στο μεγαλύτερο μέρος των άρτιζών και άναρτιζών κορμών.

